

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Grønlandsudvalget til
udenrigsministeren af 27. januar 2014.
GRU alm.del spørgsmål 28 stillet efter ønske
fra formandforudvalget Sara Olsvig (IA)

GRU alm.del spørgsmål 28:

”I den seneste tid har vi været vidner til, at orienteringer som i høj grad vedrører Grønland og Grønlands parlament Inatsisartut med stor forsinkelse er oversat til grønlandsk og oversendt til Grønland. Hvilken betydning tillægger regeringen det såkaldte samtidighedsprincip i forhold til Grønland, og hvad gør ministeren for, at der sker en samtidig orientering af Udenrigspolitisk Nævn samt Folketinget generelt og af Inatsisartuts Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg samt Inatsisartut generelt i spørgsmål vedrørende Grønland?”.

Svar:

Regeringen tillægger det stor vægt, at selvstyret orienteres og inddrages i sager af særlig betydning for Grønland. Regeringen samarbejder løbende tæt med Naalakkersuisut på en lang række områder af fælles interesse, herunder også vedrørende udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål.

De overordnede rammer for samarbejdet mellem regeringen og Naalakkersuisut følger af selvstyreloven. Selvstyreloven fastlægger således bl.a. rammerne for samarbejdet i forbindelse med gennemførelse af lovgivning, samt når der handles på det udenrigspolitiske område. Efter praksis oversætter regeringen dokumenter til grønlandsk i forbindelse med forelæggelse for selvstyret af lovgivning og folkeretlige aftaler, som skal behandles af Inatsisartut. Endvidere oversætter regeringen i vidt omfang lovgivning til grønlandsk efter vedtagelsen eller udstedelsen. Der er herudover ikke en generel praksis for, at regeringen oversætter dokumenter til grønlandsk, men det forekommer dog ad hoc, herunder efter konkret aftale med Naalakkersuisut, fx i forbindelse med større udredningsarbejder. Som eksempel kan nævnes ”Historisk udredning om retsstillingen for børn født uden for ægteskab i Grønland 1914-1974”, som blev oversat til grønlandsk og blev offentliggjort på grønlandsk og dansk samtidig.

Det er regeringens ansvar at vurdere, i hvilket omfang Folketinget løbende bør inddrages i og holdes orienteret om sager, og at sikre, at det i givet fald sker. Regeringens kontakt med selvstyret sker gennem Naalakkersuisut, og regeringen må tilsvarende gå ud fra, at Naalakkersuisut vurderer, i hvilket omfang Inatsisartut løbende bør inddrages og orienteres, og sikrer, at dette sker. I visse tilfælde bliver gensidig og samtidig parlamentarisk inddragelse og orientering konkret fastlagt i samarbejde mellem regeringen og Naalakkersuisut. Arbejdet i uranarbejdsgruppen er ét eksempel herpå, hvor den fælles dansk-grønlandske arbejdsgruppe

planlagde og koordinerede den parlamentariske orientering. Udenrigsministeriet foretog tillige oversættelse af uranarbejdsgruppens rapport af hensyn til sagens principielle vigtighed og tidshorisont ifm. behandlingen i Inatsisartut om ophævelse af nul-toleranceprincippet.